

landske Pengeeffekter, af udestaaende Fordringer og udlaaente Kapitaler — alt dog kun for saa vidt de paagældende Formueeffekter ikke maatte henhøre til eller være anbragt i Ejerens *Erhvervsvirksomhed* — samt af Indtægt ved *Udleje* af Beboelsejendomme. — Skatten skulde udgøre $2\frac{1}{2}$ pCt. af det fulde *Bruttoudbytte* i det Regnskabsaar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen for 1932—33 (for Indtægt ved *Udleje* af Beboelsejendomme dog kun $2\frac{1}{2}$ pCt. af *Udbyttet* af Ejerens egen Kapital).

Skatten paa *faste Indtægter* skulde ramme ikke alene Statstjenestemænds Lønningsindtægt for Skatteaaaret 1932—33, men ogsaa Lønindtægten fra andre faste Stillinger, der giver Indehaveren tilsvarende Kaar f. Eks. med Hensyn til Afskedigelsesvarsel eller Opnaaelse af Pensionsret. Bemærkningerne til Lovforslaget pegede i saa Henseende bl. a. paa Stillinger i Kommuner, koncessionerede Selskaber, Banker og Sparekasser, Kreditforeninger, Hypotekforeninger og Assuranceselskaber. Ogsaa *Direktions- og Bestyrelseshonorarer* fra Aktieselskaber samt *Diæter* som Medlem af Rigsdaen skulde falde ind under Loven. — Skatten var foreslaaet sat til *Halvdelen* af den Del af den for Skatteaaaret 1932—33 paalignede *Statsindkomstskat*, der falder paa *Lønningen*. Hvis Lønningsindtægten maatte indgaa i den skattepligtige Indkomst med et større Beløb end den skattepligtige Del af den ansatte Indkomst, skulde Skatten svares med Halvdelen af det Beløb, Indkomstskatten til Staten af Lønningen vilde udgøre efter Skalaen i Indkomst- og Formueskattelovens § 1, Nr. 1.

Ansættelsen af saavel det Formueudbytte som den Lønningsindtægt, der efter foranstaaende skulde beskattes, foresloges henlagt til de almindelige skattelignende Myndigheder med Beføjelse for disse til at indhente fornødne supplerende Oplysninger. — Hverken Renteskat eller Skat paa fast Indtægt kunde bringes til Fradrag ved Skatteansættelse.

Den foreslaaede *Begrænsning af Formueskattenedsættelsen* ifølge Loven af 22. December 1927 stemte overens med de i Kriseloven af 19. Oktober 1931 herom givne Regler. (Et Tillæg til Formueskatten svarende til 30 pCt. af den tilstaaede *Nedsættelse*).

Hvad dernæst *de indirekte Afgifter* angaar, tog Lovforslaget Sigte paa en Forlængelse for et Kvartal af de ved Kriseloven fastsatte *Tillægsafgifter paa Øl, Benzin og Silke*. (Indtægt 3,1 Mill. Kr.). Finansministerens Planer med Hensyn til Tilvejebringelsen af de resterende ca. 9 Mill. Kr. ved indirekte Afgifter ønskede Ministeren foreløbig ikke at bringe offentlig frem — for ikke ved en for tidlig Offentliggørelse at formindske Virkningerne af de paatænkte Foranstaltninger —, hvorimod Ministeren erklærede sig rede til at forelægge sine Forslag i Udvalget.